

Şiir Tadında

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Mayıs 2017

Toprak doygun da mı suya;
Bulut nemli mi yoksa?
Bir dirhem yorgunluk bir ömre bedel,
Demelerin mahiyeti artık hangi kehanetten sarkık?
İhanet düşkünü bir imgeden çalıntı mı da adeta
Asaletin sair yalnızlıkla ittifakı...

Şiir tadında bir k/adın olmalı;
Hitap ettiğin bir de gölgen
Hah, bir de mahreminde hangi cefa ise
Bellediğin tek hüsrana da bu olmasa gerek
Sen sefil sevgili.
Gözpınarlarında oynaşan yakamoz misali
Düşmüşsem bir kez
Kaplı gök kubbe hangi sihir ile
Teyakkuzda nice bulut
Tepesinde gök kubbe
Az sonra delireceği/m belli
Yolum artık hangi yüreğe düşerse.

Zan altında madem kent,
Diri düşler de mi tehdit unsuru?
Zamansız sevda yellerinde hoş bir koku;
İlahi aşkların metaforunda söz öbekleri;
Yansız kelamı şairin
Bir de derin derin içine çektiğine
İhanet eden ölü şiir yeislerinin.

Zimba gibi olmalı oysa şiir;
Şiir gibi k/adın, demesine de bakma asla şairin
Hele ki; kalem tutan elin ucundaydı
Pembe ojeli imlerin...
Ne yani;
Şair mi doğdun anandan, diyenden kork
Bir de gözünün en içine bakmayı

Hak görmeyen,
Keman kaşlı yalanlarından
Adına âşık denen kehanetin.

Zinhar yalan,
Sen gök kubbe;
Asılı kaldığım mı asmaya kalktığım
Sözcük balonları mı yine
Pür-ü pak gönülsüzlüğün
Yalın ayak telaşı?
Ha, bir de kutsadığı Tanrı'nın
Şu satır aralarında kaybolmaların de
Elbet var iken hükmü;
Soyut şiir misali edindiğim hayal kümesi:
Ben ki kıyamda yine sair bir ağaç kovuğu;
Sen ki, ne umurunda ne de kaldıysam eğer hatırında
Ölüme gebe bir şiir mi yine
Tırnaklarımda biriken kiri, kini evrenin?
Ah, bir de koyuversem de akıp gitse
Kıyımdaki benliğin tüm hüznü.

Andımda saklısın demek en nahoş inkâr;
Şafak attı mı hele ki doğmazdan önce
Evrenin güneşi;
Kayıt dışı olmak belki de
Azap dolu kelimeleri ihlal edip de
Zapt edilesi makbul bir şiirde.